

Alena Brindová
HOR^OLEZCI

f . a . c . e
2022

First published in 2022 by
FACE – Fórum alternatívnej kultúry a vzdelávania
Cintorínska 20, Fintice
Slovakia

Edition OUT OF THE BLUE
www.myface.land

Copyright © Alena Brindová, 2022
ISBN 978-80-89763-85-6
All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced in any form or
by any means without the prior permission of the publisher.
The moral right of the author has been asserted.

Cover & inside art © Alena Brindová, 2022
Design & layout © Mária Čorejová, 2022

Napísanie knihy podporil z verejných zdrojov formou štipendia
Fond na podporu umenia
The manuscript and the publication has been supported
using public funding by the Slovak Arts Council

u. fond
na podporu
umenia **f . a . c . e**

Na Tokaji

z prastarej sopky uprostred roviny
sa kotúlajú sladké plody
oddávna sa s nimi hrajú hry

oddeľ pupočnú šnúru melónu
uteč pred strážcami polí
postav sa do piesčitej zeme s melónom nad hlavou
zaokrúhli pery
odrecituj všetky maďarské nadávky

vtedy sa vždy dve-tri decká rozosmiali a jedno rozplakalo
(aj ten jazyk je vlastne osamoteným vrchom na rovnej zemi)

nepovinná, ale obľúbená časť:
predstieraj, že piesok je tekutý

vtedy sa rozosmiali všetci
aj keď nikto z nás si nebol istý
či sa naozaj nedá klesnúť pod hladinu sopky

Topánky

pradedko Tomáš v druhej svetovej zosadol z voza
aby si natiahol nohy
keď vybuchli nášľapné míny, aj trosky ho minuli
lebo si práve viazal topánky

pochopil, že osud a celý jeho majestát
skrúti do jedinej dlane
začal si šúľať vlastné cigarety, prečítal Hobita
ruky strkal hlboko do vreciek a smial sa

orať nechal vždy sluhov
fajčil a naboso rozhrňal brázdy
každú za jedného kamaráta
ktorý si už nenatiahne nohy a neobuje topánky
meral dva metre, ale vedel, že keď to napokon príde
tak ho iba nepatrne pichne pri srdci

Z úst do ucha

o prababkách sa píše ťažšie

je to prazvláštna archeológia
bez veľkých príbehov a ušľachtilých tráum

šúpanie zemiakov, rajbanie dlážky
tajomstvá vhladené do zažltnutých tkanín

(sestry dostali vo výbave obliečky, obrusy, koberce
Betka jedno prestieranie na šírku hrnca s nedeľným obedom
a teraz: borcuj sa, preberaj, cháp)

zdá sa mi, že osemdesiatka je vek
v ktorom konečne púšťame to váhonosné
nech sa kĺby krútia, kam chcú
nech sa to už povie, hoci:
z jediných úst do jediného ucha

pritom ony určili, kadiaľ povedú brázdy
kde sa uloží to vykopané

kedy sa porušia rituály, vysype z hrncov

napíšu tieto riadky

Fotografia

načo si ľudia robia selfička
keď je to taká sprostosť, celkom zbytočná
to sa ľahko povie tým, čo majú iné spôsoby, ako sa priblížiť

všetky ženy snívajú
(načo by inak existoval Disney princess filter)
ona bola náruživá gymnastka, do Írska prišla na výlet
označiť sa na miestach plných smaragdov
nájsť správne uhly pre svoje fotografie

nemohla vedieť, že o chvíľu ľuďom pripomenie
ako z rozložitých útesov kedysi kráčali skutočné princezné
(hoci ich tváre nepoznáme)

proste sa potkla a spadla

mnohí prekladajú smrť
zo stola do komory na hák, nech dozreje
potom pod matrac, odkiaľ ju znova vytiahnu na svetlo
srdce princeznej udrie naposledy ešte vo vzduchu
ako mohutný zvon hradnej veže

čo všetko je na svete hlúpe a zbytočné
a trvá to omnoho dlhšie
ako cvaknúť fotoaparátom
pustiť sa hrazdy nakriedovanou rukou
prevrátiť zatúlaný kameň v tráve

Obidve (v Taliansku)

ako keď nečakane zbadáš priateľa z detstva
tak som dnes stretla seba

pocit nostalgie, skôr ťažkopádny
pokynuli sme si
každá si myslela svoje

prvá by s ním hneď utekala
učila sa chápať zem
klopať po bochníkoch syra
ich deti by boli horúce a pulzujúce životom

druhá pomaly dopije svoje vermentino
ešte si spraví pár záberov
potom ju čaká taxík na letisko

Keby bol kat ženou

pýtali sa, ako sa žije na hrane

no predsa ako katovi v stredoveku
odpovedala

učíš sa o utrpení

miešaš lieky
vchádzaš vlastnou bránou

rešpektujú ťa

vyhýbajú sa ti
nechápu ťa

ale na ničom z toho nezáleží
lebo na konci dňa sedíš na gauči
len ty a sekera